

उरुचक्रिरात्रेयः। मित्रावरुणौ। गायत्री।

पुरूरुणा चिद्ध्यस्त्यवौ नूनं वा वरुण। मित्र वंसि वां सुमतिम् ॥ ५.०७०.०१

नूनम्- निश्चयेन। वाम्- युवयोः। पुरुरणा- प्रभूतम्। चित्- एव। अवः- रक्षणम्। हि- खलु।

अस्ति- भवति। मित्र वरुण- हे मित्रावरुणौ। वाम्- युवयोः। सुमतिम्। वंसि- सम्भजेय ॥१॥

ता वां सम्यग्द्रुह्वाणेषमश्याम् धायसे। वयं ते रुद्रा स्याम ॥ ५.०७०.०२

रुद्रा- द्रवन्तौ। ता- तौ। अद्रुह्वाणा- अद्रोग्धारौ। वाम्- युवयोः। धायसे- धारणायै। इषम्-

सदेषणाम्। अश्याम्- अनुभवेम। वयम्। ते- तव। स्याम- भवेम ॥२॥

पातं नो रुद्रा पायुभिरुत त्रायेथां सुत्रात्रा। तुर्याम् दस्यून्तनूभिः ॥ ५.०७०.०३

रुद्रा- द्रवन्तौ। नः- अस्मान्। पायुभिः- रक्षाशक्तिभिः। पातम्- रक्षतम्। सुत्रात्रा- शोभनत्राणेन।

त्रायेथाम्- पालयथः। तनूभिः- स्वदेहैः। दस्यून्- स्तेनान्। तुर्याम्- हिंस्याम् ॥३॥

मा कस्याद्भुतक्रतू यक्षं भुजेमा तनूभिः। मा शेषसा मा तनसा ॥ ५.०७०.०४

अद्भुतक्रतू- आश्चर्यसङ्कल्पौ। कस्यचिदन्यस्य। यक्षम्- धनम्। तनूभिः- स्वदेहैर्वा। शेषसा-

स्वपुत्रैर्वा। तनसा- स्वपौत्रैर्वा। मा। भुजेम- भुञ्जीमहि ॥४॥